

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Men fru Majbrit Berlau er vel enig med mig i, at det er en mulighed, der eksisterer, og at man i virkeligheden fra de offentlige myndigheders side burde stille langt stærkere krav, når man bygger, og når man udliciterer opgaver, om at bruge de sociale klausuler. De er der i forvejen og er ikke, som andre går og tror, noget, man skal til at indføre, for de eksisterer allerede.

(Kort bemærkning).

Majbrit Berlau (EL):

Det var også det, jeg sagde. Jeg mener, det er rigtigt og fornuftigt, at de er der, og Enhedslisten har selvfølgelig støttet det, når sådanne er blevet etableret. Men man kan sige, at når de ikke bliver brugt mere, er det enten, fordi, som ordføreren selv refererer til, mange måske er ukendte med, at de eksisterer, og dermed ikke bruger dem, eller også er det, fordi de sociale klausuler ikke er gode nok.

Jeg tror, ordføreren kan have ret i, at de ikke bliver brugt nok, fordi der ikke er kendskab til de her klausuler. Men så er det jo en opgave for dem af os, som mener, at det er vigtige klausuler, at udbrede kendskabet til dem, men det påhviler selvfølgelig også regeringen at sikre kendskabet til, at sådanne klausuler eksisterer.

Jeg vil så også gå videre og sige, at såfremt man ikke kan levere de praktikpladser, der er behov for, har vi behov for at tage skridtet videre. Og jeg synes, at udviklingen i øjeblikket kræver, at der bliver taget et ekstra skridt for at sikre praktikpladser.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Jeg giver ordet til undervisningsministeren.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Tak for den usædvanlig brede opbakning til dette lovforslag, som jo også skal ses i lyset af, at der har været nedsat et udvalg, hvor arbejdsmarkedets parter har bidraget særdeles positivt til forarbejdet.

Der har været forskellige spørgsmål, som jeg vil samle på følgende måde: Når det gælder om at sikre, at eleverne får de almene fag, kan man jo ikke få alting på en gang. Der er et notorisk behov for et mere praktisk forløb for en del af eleverne, og derfor vil det være muligt at klemme de første 20 uger sammen til 2 eller 3 eller 5

uger. Jeg kan sende eksempler på sådanne forløb til udvalget, hvis det ønskes. Det betyder så, at man i disse uger får et intensivt forløb, og det gør man også i det efterfølgende hovedforløb. Jeg tror, at vi kan være trygge ved, at det faglige niveau vil blive holdt, fordi slutmålene vil være de samme. Det handler først og fremmest om en praktisk indgang til erhvervsuddannelserne.

Når så hr. Carsten Hansen og andre spørger, om vi kan være sikre på, at vi her imødekommer et behov, om vi kan være sikre på, at der ikke er nogen med forholdsvis gode boglige forudsætninger, måske endda nogle lidt ældre, som vil vælge denne praktiske vej, er svaret, at der i de kommende år efter alt at dømme bliver mangel på arbejdskraft.

Derfor skal vi ikke betragte antallet af job i virksomhederne som en konstant størrelse, og vi skal heller ikke betragte antallet af lære- og praktikpladser som en konstant størrelse. Så hvis man ad denne vej får et bredere rekrutteringsgrundlag i den enkelte branche, er det ikke noget, vi skal være kede af.

Så sent som i sidste uge fik jeg brev fra snedkerbranchen, som bad om, om jeg ikke godt kunne sørge for, at skolerne også vil reklamere for de fag, som de ikke selv tilbyder, for ellers er der brancher rundt omkring i visse områder af landet, som vil få meget svært ved at rekruttere. Se, det er jo en god nyhed at få i sådan et brev, og det er et signal om, at vi er på vej fra pladsmangel til elevmangel i flere og flere fag.

Jeg tror dog ikke, at det nye og det, der rykker noget, vil være, at en række personer med gode forudsætninger vil søge mesterlærevejen, for personer med gode forudsætninger og erfaring kan i forvejen få afkortet grundforløbet. Det kan de i forvejen, så der er altså ikke så meget nyt i det. Det nye er, at man kan komme som helt ung og skoletræt og slippe for at skulle gå lige fra den ene skole til den anden, og at det sikres, at virksomheden får god tid til at se eleven an, før han eller hun skal på skole i en længere periode. Det er det, der er brug for, når vi skal have flere unge gennem en uddannelse, og det afgørende er, at slutmålene er de samme.

Kl. 16.30

Til sidst vil jeg sige tak til både embedsmændene og arbejdsmarkedets parter, som så konstruktivt har arbejdet med på, at vi skal have denne praktiske vej ind i erhvervsuddannelserne.